

ίδιος

ίδιος, -ια, -ιο, επίθ. [<αρχ. ἴδιος], ίδιος. **1.** που είναι απόλυτα όμοιος με έναν άλλον ως προς την εμφάνιση ή τον χαρακτήρα του: «είναι ίδιος ο πατέρας του || είναι ίδια η μάνα της». **2.** που είναι απόλυτα ίσος με έναν άλλον: «έχουν το ίδιο ύψος». **3.** με άρθρο **ο ίδιος**, αυτοπροσώπως: «μου δίνετε τον τάδε στον τηλέφωνο; -Ο ίδιος». Επίρρ. **ίδια**. (Ακολουθούν 116 φρ.)·

- ανοίγω το λάκκο μου με τα ίδια μου τα χέρια, βλ. λ. [λάκκος](#)·
- ανοίγω τον ίδιο μου το λάκκο, βλ. λ. [λάκκος](#)·
- αρχίζω το ίδιο βιολί, βλ. λ. [βιολί](#)·
- αρχίζω το ίδιο τροπάρι, βλ. λ. τροπάρι·
- αρχίζω το ίδιο ψαλτήρι, βλ. λ. [ψαλτήρι](#)·
- αρχίζω τον ίδιο αμανέ, βλ. λ. [αμανές](#)·
- άρχισε πάλι τα ίδια, άρχισε να συμπεριφέρεται πάλι με τον ίδιο κακό ή δυσάρεστο τρόπο: «για ένα διάστημα είχε σταματήσει να παίζει χαρτιά, αλλά άρχισε πάλι τα ίδια || για ένα διάστημα είχε κόψει τα ξενύχτια, αλλά έμπλεξε με μια νυχτόβια κι άρχισε πάλι τα ίδια»·
- βάζω σε ίδια μοίρα (κάποιον ή κάτι με κάποιον άλλον ή με κάτι άλλο), βλ. λ. [μοίρα](#)·
- βάζω στοίχημα την ίδια μου τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#)·
- βάζω στοίχημα το ίδιο μου το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- βάζω την ίδια μου τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#)·
- βαράω την ίδια βιόλια, βλ. λ. [βιόλα](#)¹·
- βαράω το ίδιο βιολί, βλ. λ. [βιολί](#)·
- βάζω το ίδιο μου το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- βγάζω τα μάτια μου με τα ίδια μου τα χέρια, βλ. λ. [μάτι](#)·
- βγήκαν απ' το ίδιο καλούπι, βλ. λ. [καλούπι](#)·
- βρισκόμαστε στον ίδιο παρονομαστή, βλ. λ. [παρονομαστής](#)·
- δεν είμαστε στην ίδια μοίρα, βλ. λ. [μοίρα](#)·
- δεν είμαστε στο ίδιο μήκος κύματος ή δεν έχουμε το ίδιο μήκος κύματος, βλ. λ. [μήκος](#)·
- δεν είναι όλες οι ώρες ίδιες, βλ. λ. [ώρα](#)·
- δεν μπαίνουν όλα τα πράγματα στο ίδιο σακί, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- δεν μπαίνουν όλα τα πράγματα στο ίδιο τσουβάλι, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- δεν τραγουδάμε το ίδιο τραγούδι, βλ. λ. [τραγούδι](#).
- είμαστε στον ίδιο παρονομαστή, βλ. λ. [παρονομαστής](#).
- είμαστε τα ίδια σκατά ή τα ίδια σκατά είμαστε, βλ. λ. [σκατά](#).
- είναι απ' την ίδια του τη φύση, βλ. λ. [φύση](#).
- είναι απ' το ίδιο καλούπι, βλ. λ. [καλούπι](#).
- είναι ίδια κι απαράλλαχτα, βλ. λ. [απαράλλαχτος](#).
- είναι ίδια φάρα, βλ. λ. [φάρα](#).
- είναι ίδιος κι απαράλλαχτος, βλ. λ. [απαράλλαχτος](#).
- είναι καμωμένοι απ' την ίδια πάστα ή είναι πλασμένοι απ' την ίδια πάστα, βλ. λ. [πάστα](#).
- είναι κομμένοι απ' το ίδιο καλούπι, βλ. λ. [καλούπι](#).
- είναι (οι δυο) όψεις του ίδιου νομίσματος, βλ. λ. [όψη](#).
- είναι (οι δυο) πλευρές του ίδιου νομίσματος, βλ. λ. πλευρά.
- είναι το ίδιο πράγμα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).
- είναι του ιδίου φυράματος, βλ. λ. [φύραμα](#).
- έμεινε στην ίδια τάξη, (για μαθητές) βλ. λ. [τάξη](#).
- έμεινε στην ίδια χρονιά, (για μαθητές) βλ. λ. [χρονιά](#).
- έχει το ίδιο κεφάλι (με κάποιον), βλ. λ. [κεφάλι](#).
- έχουμε το ίδιο αίμα, βλ. λ. [αίμα](#).
- η ίδια αλεπού δεν πέφτει δυο φορές στην παγίδα, βλ. λ. αλεπού.
- ίδια γεύση, βλ. λ. γεύση.
- ίδια κι απαράλλαχτα, βλ. λ. [απαράλλαχτος](#).
- καταλήξαμε στον ίδιο παρονομαστή, βλ. λ. [παρονομαστής](#).
- κολιός και κολιός κι απ' το ίδιο βαρέλι, βλ. λ. [κολιός](#).
- μαζί φάγαμε τα ίδια σκατά, βλ. λ. [σκατά](#).
- με τα ίδια μου τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- με τα ίδια μου τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- με τα ίδια μου τα χέρια, βλ. λ. [χέρι](#).
- μια απ' τα ίδια, **α.** παραγγελία σε γκαρσόνι να μας σερβίρει πάλι το ίδιο φαγητό που τρώγαμε ή το ίδιο ποτό

που πίναμε. Πρβλ.: ταβερνιάρη να μου ζήσεις, είσαι άνθρωπος ντερβίσης, φέρ' από τα ίδια πάλι να γεμίσω το κεφάλι (Λαϊκό τραγούδι). **β.** η επανάληψη των ίδιων λόγων ή πράξεων, ιδίως όχι αρεστών: «δε θέλω εκεί που θα πάμε να κάνεις, όπως και την προηγούμενη φορά, μια απ' τα ίδια, και γίνουμε πάλι ρεζίλι!». **γ.** έκφραση απελπισμένου ανθρώπου, που δε βλέπει βελτίωση στη δουλειά του ή γενικά στη ζωή του, στην ερώτηση κάποιου πώς πας ή πώς τα πας ή πώς πάει ή πώς πάνε τα πράγματα·

- μιλάμε την ίδια γλώσσα, βλ. λ. γλώσσα·

- ξανά μανά τα ίδια, βλ. λ. [ξανά](#)·

- ξεπέρασε τον ίδιο του τον εαυτό, βλ. λ. [εαυτός](#)·

- ο Θεός ο ίδιος να... ή ο ίδιος ο Θεός να..., βλ. λ. [Θεός](#)·

- ο ίδιος τα λέει (κι) ο ίδιος τ' ακούει, δεν προσέχει κανένας αυτά που λέει, μιλάει στο βρόντο: «καλά έκανε που σταμάτησε να μιλάει γιατί, τόση ώρα ο ίδιος τα λέει κι ο ίδιος τ' ακούει»·

- οι βιολιτζήδες άλλαξαν, ο χαβάς μένει ο ίδιος, βλ. λ. [βιολιτζήδες](#)·

- οι κατάρες γύρισαν στον ίδιο, βλ. λ. [κατάρα](#)·

- οι μάνες τους απλώνανε στην ίδια ταράτσα, βλ. λ. [μάνα](#)·

- όλα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη, βλ. λ. [γουρούνι](#)·

- όλα τα δάχτυλα δεν είναι ίδια, βλ. λ. [δάχτυλο](#)·

- όλα τα χαρτιά είναι γραμμένα απ' το ίδιο χέρι, βλ. λ. [χέρι](#)·

- όλες οι ώρες δεν είναι οι ίδιες, βλ. λ. [ώρα](#)·

- όλοι διαλέγουν απ' τον ίδιο πάγκο, βλ. λ. [πάγκος](#)·

- όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε, βλ. λ. [καζάνι](#)·

- όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε, βλ. λ. [καζάνι](#)·

- όλοι τους είναι ίδια ράτσα ή όλοι τους ίδια ράτσα είναι, βλ. λ. [ράτσα](#)·

- όλοι τους είναι ίδια φάρα ή όλοι τους ίδια φάρα είναι, βλ. λ. [φάρα](#)·

- όλοι τους είναι τα ίδια σκατά ή όλοι τους τα ίδια σκατά είναι, βλ. λ. [σκατά](#)·

- όποιος ανοίγει το λάκκο τ' αλλουνού, πέφτει ο ίδιος μέσα, βλ. λ. [λάκκος](#)·

- όποιος σκάβει το λάκκο τ' αλλουνού, πέφτει ο ίδιος μέσα, βλ. λ. [λάκκος](#)·

- πάλι τα ίδια; έκφραση δυσφορίας για ενέργεια που επαναλαμβάνεται από κάποιον και που μας είναι ενοχλητική ή δυσάρεστη: «θα μου δανείσεις χίλια ευρώ; -Πάλι τα ίδια; Δε βρίσκεις και κανέναν άλλον;»·

- πάλι τα ίδια! λέγεται για κακές πράξεις ή συνήθειες που επαναλαμβάνονται παρά τις υποσχέσεις που δόθηκαν από κάποιον: «τον είδα που μπεκρόπινε σ' ένα ουζερί της αγοράς. -Πάλι τα ίδια! Και να σκεφτείς πως μου 'χε ορκιστεί πως δε θα ξανάπινε»·

- πάνω το ίδιο τροπάρι, βλ. λ. τροπάρι·

- πάνω τον ίδιο αμανέ, βλ. λ. [αμανές](#).
- πιάστηκε απ' τα ίδια του τα λόγια, βλ. λ. [λόγος](#).
- πιπλώ τα ίδια και τα ίδια, επαναλαμβάνω συνέχεια τα ίδια πράγματα μέχρι να γίνω πιστευτός ή μέχρι να πετύχω αυτό που επιδιώκω: «όσο ξύλο κι αν έφαγε στην Ασφάλεια, αυτός πιπλούσε τα ίδια και τα ίδια».
- πιπλώ την ίδια καραμέλα, βλ. λ. [καραμέλα](#).
- πληρώνομαι με το ίδιο νόμισμα, βλ. λ. [νόμισμα](#).
- πληρώνω με την ίδια μου τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- πληρώνω με το ίδιο νόμισμα, βλ. λ. [νόμισμα](#).
- σκάβω το λάκκο μου με τα ίδια μου τα χέρια, βλ. λ. [λάκκος](#).
- σκάβω τον ίδιο μου το λάκκο, βλ. λ. [λάκκος](#).
- σκάβω τον ίδιο μου τον τάφο, βλ. λ. [τάφος](#).
- σκάβω τον τάφο μου με τα ίδια μου τα χέρια, βλ. λ. [τάφος](#).
- στο ίδιο μοτίβο ή στο ίδιο το μοτίβο, βλ. λ. [μοτίβο](#).
- στον ίδιο σκοπό ή στον ίδιο το σκοπό, βλ. λ. [σκοπός](#).
- στοιχηματίζω την ίδια μου τη ζωή, βλ. λ. [ζωή](#).
- στοιχηματίζω το ίδιο μου το κεφάλι, βλ. λ. [κεφάλι](#).
- τ' άκουσα απ' το ίδιο του το στόμα, βλ. λ. [στόμα](#).
- τ' άκουσα με τα ίδια μου τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- τα βάζω όλα στο ίδιο καζάνι, βλ. λ. [καζάνι](#).
- τα βάζω όλα στο ίδιο σακί, βλ. λ. [σακί](#).
- τα βάζω όλα στο ίδιο τσουβάλι, βλ. λ. [τσουβάλι](#).
- τα ίδια, έκφραση ανθρώπου, του οποίου η ζωή ή η δουλειά δεν παρουσιάζει καμιά αξιοσημείωτη αλλαγή, στην ερώτηση κάποιου πώς πας ή πώς τα πας ή πώς πάει ή πώς πάνε τα πράγματα.
- τα ίδια και τα ίδια, **α.** η βαρετή επανάληψη των ίδιων λόγων ή πράξεων, ιδίως όχι αρεστών: «βαρέθηκα να σ' ακούω να λες όλο τα ίδια και τα ίδια». (Λαϊκό τραγούδι: κι όλο γυρίζουμε **στα ίδια και τα ίδια** και **πριονίζουμε τα πριονίδια**). **β.** έκφραση ανθρώπου, του οποίου η ζωή ή η δουλειά του δεν παρουσιάζει καμιά αξιοσημείωτη αλλαγή, στην ερώτηση κάποιου πώς πας ή πώς τα πας ή πώς πάει ή πώς πάνε τα πράγματα.
- τα ίδια Παντελάκη μου τα ίδια Παντελή μου, βλ. λ. Παντελής.
- την ίδια ώρα, βλ. λ. [ώρα](#).
- την ίδια ώρα που..., βλ. λ. [ώρα](#).

- το είδα με τα ίδια μου τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- το ίδιο μου κάνει, μου είναι αδιάφορο: «θα σε πείραζε αν έρθει μαζί μας κι ο τάδε; -Το ίδιο μου κάνει».
- το ίδιο το 'χω ή το 'χω το ίδιο, **α.** θεωρώ πως δε διαφέρει από κάτι άλλο: «μου λες πως θα θυμώσεις αν δεν έρθω σπίτι σου στη γιορτή σου. Αν σου στείλω μια κάρτα με ευχές; -Το ίδιο το 'χω», δηλ. πάλι θα θυμώσω». **β.** πολλές φορές και ως έκφραση αδιαφορίας. (Λαϊκό τραγούδι: *τι μου μηνάς πως θες ν' αυτοκτονήσεις, δε σε θέλω πια, δε σε θέλω πια. Το ίδιο το 'χω, αν ζήσεις κι αν δε ζήσεις, δε σε θέλω πια, δε σε θέλω πια*).
- τον άκουσα με τα ίδια μου τ' αφτιά, βλ. λ. [αφτί](#).
- τον άφησε στην ίδια τάξη, (για καθηγητές) βλ. λ. [τάξη](#).
- τον άφησε στην ίδια χρονιά, (για καθηγητές) βλ. λ. [χρονιά](#).
- τον είδα με τα ίδια μου τα μάτια, βλ. λ. [μάτι](#).
- τον πολεμώ με τα ίδια όπλα, βλ. λ. [όπλο](#).
- τον πολεμώ με τα ίδια του τα όπλα, βλ. λ. [όπλο](#).
- τους βάζω όλους στο ίδιο καζάνι, βλ. λ. [καζάνι](#).
- τους βάζω όλους στο ίδιο σακί, βλ. λ. [σακί](#).
- τους βάζω όλους στο ίδιο τσουβάλι, βλ. λ. [τσουβάλι](#).
- τους βάζω στο ίδιο καζάνι, βλ. λ. [καζάνι](#).
- τους βάζω στο ίδιο σακί, βλ. λ. [σακί](#).
- τους βάζω στο ίδιο τσουβάλι, βλ. λ. [τσουβάλι](#).
- τους χτενίζω με την ίδια χτένα, βλ. λ. [χτένα](#).
- τους χτενίζω όλους με την ίδια χτένα, βλ. λ. [χτένα](#).
- τραβάμε τον ίδιο ντορό, βλ. λ. [ντορός](#).
- φίλοι φίλοι, αλλά δεν τρώμε απ' το ίδιο το σταφύλι, βλ. λ. φίλος.
- ψέλνω το ίδιο τροπάρι, βλ. λ. τροπάρι.